

Ayrılığın Gölgesini Kaldır

– GamzeYAĞMUR · 27 Temmuz 2014

Araya yine mesafeler mi giriyordu plansız
Ne zaman kalkacaktı ayrılığın perdesi
Deniz gözlerindeki mavi mavi dalgalanma
Yakın mıydı?
Yakın mıydı bakışlarındaki vuslat?
Aşka iki bilet vardı sol cebinde
Ebediyete giden yola çıkacaklardı el ele birlikte

Ayrılığın gölgesi sol yanından ağır ağır
İnmeye başlıyordu
Daha yolun başındaydı
Kalp ağrısı dayanılmaz hallerde
Kaç hayal gemisi geçmişti gözlerinin önünden
Ve içleri boş
Kaç hayal karışmıştı serin sulara.
Gözlerinde biriken yaşları dökerek ilerledi güvertede
El sallıyordu boş sahile ve
Arkasında bıraktığı viran bir iskele
Burnunda tütüyordu yosun kokulu yâri
Denize çiziyordu martılarla yan yana resmini
Avucunda bir tutam saçları vardı dalgalı ve gri
Yanından ayıramaya kıyamadığı
Belki de elinde kalan tek hatıraydı.
Geçmek bilmeyen bir yolculuk
Zaman dilimine sıkışıp kalmış günler ve geceler
Bu gemi onsuz nereye gider?

Sanki kirpiklerine asılıyordu uzun bir rota
Göz kapakları ağır ve yorgun
Limandan uzaklaşalı hayli zaman olmuştu
Ayrılığın yaşları iniyordu sicim gibi
İnandığı sevgi git gide uzaklaşıyor muydu yanından
İçindeki kor ateş aleve dönüşse de

Yüređi titriyordu
Zamansız ayrılıklar böyleydi işte

“Senden gideceğim dedin ve şimdi ayrılığın gölgesinde üşüyor bıraktığın ellerim”

Gamze YAĞMUR

18.07.2014Kadife sesi ile şiirime can veren, can şairem Nurefşan'a çok teşekkür ederim.